

LIBRIS

We know
books

ALINA M. STANISLAV

Povești magice de
iarnă
cu Olguța și
Mystica

Ilustrații
Veronica Morariu

FLOARE DE IRIS

Iași, 2025

Cuprins

Olguta și Omul de zăpadă	6
Mystica, pisica cu nouă vieți	42

LBRIS

We know
books

Olguța și Omul de zăpadă

A fost odată, pe vremea când iepurii erau înhămați la sanie, copacii se jucau de-a v-ați ascunselea prin pădure, iar cocoșii făceau ouă încondeiate, un cătun micuț. Acolo, pisicile purtau căciuli din lână iarna, iar fumul din coșuri alerga bezmetic printre nori. Ar fi trebuit să vină primăvara, dar în ziua aceea era atât de frig, încât și clopoțelii bisericii tremurau, iar oamenii își trimiteau câinii la fântână după apă doar să nu iasă din casă.

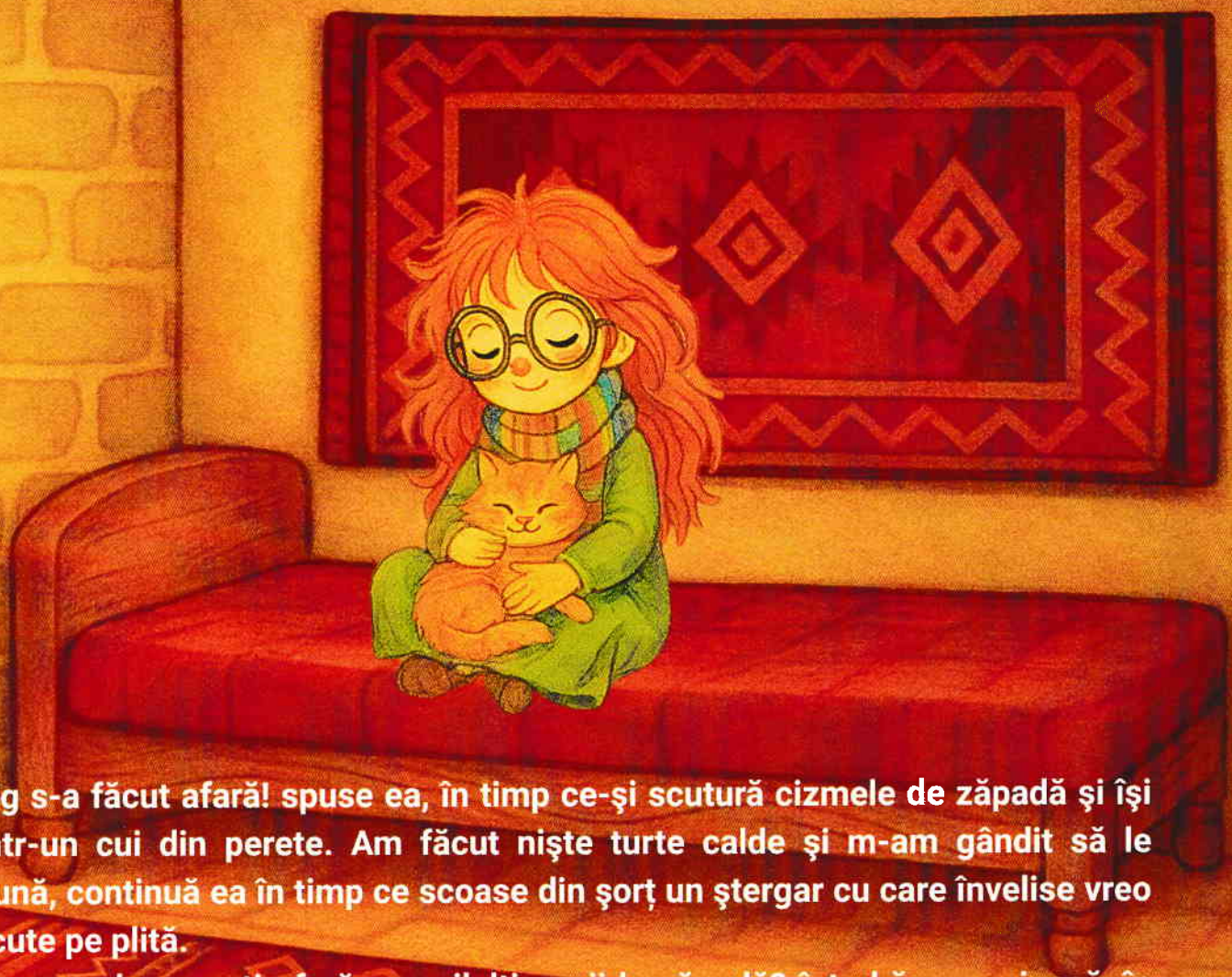
Pentru copii, însă, ultimele zile de iarnă erau prilej de mare bucurie. Nu era ger sau ninsoare care să-i poată ține în casă. Îmbrăcați ca niște eschimoși, cu mănuși și fulare, au ieșit cu toții pe ulițe să facă un om de zăpadă. Poate ultimul din anul acela.

Doar Olguța, o fetiță de vreo zece anișori, stătea cu motanul în brațe lângă gura sobei și asculta povești spuse de mama. Era o fetiță firavă, înaltă și slăbuță, cu o claie de păr roșcat, cu năsucul plin de pistrui și purta niște ochelari mai mari decât ar fi trebuit. Nu-i plăcea frigul și abia aștepta să vină primăvara însorită, să culeagă flori și să alerge după fluturi în poiană. Dar, cum stătea ea liniștită și urmărea focul din sobă, deodată ușa se deschise cu putere și un val de fulgi năvăliră înăuntru odată cu o vecină, care tocmai atunci venise în vizită.

Dar cât de frig s-a făcut afară! spuse ea, în timp ce-și scutură cizmele de zăpadă și își trunchă șalul într-un cui din perete. Am făcut niște turte calde și m-am gândit să le mâncăm împreună, continuă ea în timp ce scoase din șorț un ștergar cu care învelise vreo turte mari, făcute pe plită.

Olguța, dar tu cum de nu ești afară cu ceilalți copii la zăpadă? întrebă ea curioasă, în timp ce-și trase un scăunel lângă mama.

Nu-i place frigul și la cât e de firavă, îndată răcește. Mai bine să stea în casă! răspunse mama.

Atunci scoate niște dulceață de nuci, pune ibricul de ceai și hai să mâncăm turtele astea până nu se răcesc! spuse vecina și deja se ridică să caute din ochi locul în care mama avea florile pentru ceai.

Olguța își luă motanul în brațe și își lipi scăunelul lângă geam. Se uită la florile pe care le făcuse gerul: unele semănau cu niște steluțe, altele cu niște flori, dar cele mai frumoase erau cele care semănau cu niște pene străvezii. Suflă spre ele și îndată se topiră, apoi așteptă fascinată să vadă cum se formează alte modele. Privi fermecată la ele apoi atenția i se îndreptă spre copiii care țipau bucuroși și rostogoleau bulgări mari ca să facă un om de zăpadă.

